

הרצלד ובן-יעקב, מעשיהם סופרו ונרשמו ברשומות תנועת העבודה. על פרידמן, דומה, לא סופר.

משמעות האנשים שנאסרו הובאו לחומר שבסוריה. בחומס והיה עליהם להתיצב במשטרה פעמיים ביום. אחרי זמן מה נמאס לשוטרים העניים, והסתפקו בהתיצבות אחת ליום, משכו והתיצבו אחת לימיים. ואז ברחו כל השמונה, הלכו ברגל עד دمشق ומשם חזרו לארץ. ביןיהם היה קלמן כהן, שהיה אחיך ראש קבוצת תל-חי.

המלחמה הסתיימה

האנגלים מגיעים, התורכים נסוגים.

אני קורא את הצהרת בלפור ועוד סיורים

האנגלים כבשו את חלק הארץ הדרומי עד גבולות כפר סבא ופתחו תקווה (ונם ירושלים) ב-1917. נערכו ועמדו בגבולות אלה במשך שנה ערך. כאשר התקדמו הירוקים שומעים בלילה מרחוק רעם תותחים, התרגנו ולא נתנו לעצמנו לקוות יותר מדי.

קלורייסקי ומשפחה היו בזכרון יעקב, כאשר זכרון יעקב הייתה כבר בידי האנגלים. גרו יחד עם קרוביהם, משפחת הלל יפה.

קלורייסקי עזב את משפחתו שם, ומיהר לראש פינה, כאן שלטו עדים התורכים, ללא בטחון שהכיבוש האנגלי יכלול את הגליל. הוא לא רצה שהמקום ישאר ללא מנהיג.

בוקר אחד פרצו לפטע צבאות האנגלים דרך ואדי ערה ועד קויך בפתחי, שכאשר הגיעו למרחביה חילילים אוסטרליים וגם הודיים, ישנו עדין הטיסים הגרמנים במיטותיהם. קויך סיירו אז.

אנחנו ידעו שהאנגלים כבר נכנסו לצפון הארץ אבל אצלנו היו עדין התורכים. يوم אחד הגיעו למיטה שבירה של עגלות מטבחיה עם ארגזים גדולים מלאים פנקסים וניירות, כל הארכיו של המשל האזרחי. התורכים ביקשו להכניס הכל לבניין באחת החצרות. היה זה סימן ראשון לניגותם. סימן שני עבورو